



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi  
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

**Eyschen, Georg von**

**Coloniae, 1656**

§. 95. Et reuersus denuo inuenit eos dormientes. v. 40.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-45533**

reluctantem carnem & retro & alio spectantem, ne propterea turbetur, sed studeat se conformare Deo, superare passiones, aqua motum vnum naturalem habet nempe deorsum vergere & præter hunc alium calitatem impressum, qui dicitur Fluxus & Refluxus maris; item præternaturalem, quando, ne vacuum detur in antlia ascendit, & hic omnino naturali præualet: ita appetitus sensitivus in homine non solum naturali motu ferri debet, sed & calitatis impresso & præternaturali, ne ipsa aqua inanimata sit stupidior.

**O** Deus, non est parua res appetitum suum frænare, & ad aliter se mouendum, quam natura illi suggerit, flectere ratione, & gratia, & boni communis causa, & tamen ita sapere fieri debet, quid igitur faciam velle mihi adiacer, tua gratia, sed perficere sine tua singulari gratia non inuenio, obsecro ergo te, vt per tui appetitus naturalis victoriam, dones mihi vincendum ipsam gratiam.

§. 95. *Et reuersus denuo inuenit eos dormientes. v. 40.*

Postquam secundo orauerat, secundo etiam visitat suos discipulos, quod forte solatium ab eis iuxta humanam naturam percipere posset, in terris qui nullum à patre caelesti acceperat, quo appetitus sensitivus acquiesceret: legimus 2. Reg. 2. Dauidem pronum in terram oralle summo maerore affectum. *Deprecatus est Dauid Dominum pro parvulo & ingressus hortum percussit super terram: venerunt autem seniores domus eius cogentes eum vt surgeret: hic Christus ingressus hortum procidens in terram orat, non pro filio matris scilicet Angelo, sed pro parvulo & minori nempe homine: verum seniores domus eius, non, vt ad Dauidem consolandum sui olim venerant, ita ad Christum accesserunt, quin potius ab eo separati & somno correpti non vigilant, omnes dormiunt, & Dominum regem desolatam reliquunt: dormiunt ex absorbente spiritum eorum melancholia, ex his quæ illis prædixerat ipse Christus in fine cænæ & accedente nocturno frigore, atque etiam extraordinaria tentatione, dormiunt ex circumstantia temporis, quo solent homines grauari somno potius quam in die: sed quo dolore tacitus fuerit pius Dominus, videns se quasi solum in orto, in tempesta nocte, superuenientibus hostibus, & solum se vigilem contra tot armatos, quis explicare poterit! patet quod præ maerore, & angustia humanitas loquendo non potuisset loqui, & ideo forte altera vice tacitus ad orationem redijt.*

**V**iden? quomodo pius Iesus etiam sic grauiter afflictus non intermit-  
tat reuiscere suos, vt si quid forte eis desit, siue in corpore siue in anima  
eis auxilio & consilio esse possit in omni tribulatione eorum, tanquam fr-  
delis

delis Dominus, Pater, Pastor, Prælati (qui enim curam non habet domesticorum, deterior est infideli,) ad nostram instructionem, ut in omni tempore, & semper sine intermissione curam habeamus de nobis commissis, ne quis pereat incuria nostra aut cadat: unde ad patrem ipse dixit *Pater quos dedisti mihi non perdidisti ex eis quemquam.* Talem sollicitudinem & curam habendo de eis: etiam si dormierint, excitarentur, vigilarent, conuerterentur, poenitentiam agerent, saluarentur.

**O** Bone Iesu quoties ego dormio, dum maximè vigilare deberem, quam parum mihi intendo; quam parum apprehendo pericula in quibus versor, & tu tam paterne me sustines, & suaviter supports, & mei curam geris dum ego me ipsum negligo, excita me Domine à somno meo. Tu scis infirmitatem meam: da ut ego agnoscam, & de viribus meis diffidens, in tua firmiter confidam misericordia, occasiones male agendi deuitem & iugiter ad orationem tuo exemplo recurram.

§. 96. *Erant enim oculi eorum grauari. v. 40.*

Non est opus inquirere, quare oculi Apostolorum fuerint grauari, obuia sunt causa. Homines erant, uti nos, & ingruente tempore naturæ necessario ad quietem, naturaliter ad quietem ferebantur, & in alieno periculo, parum percellabantur, uti & nos, & suum periculum non aduertebant, uti & nos sæpe non aduertimus, & cum illis à Domino suum periculum inculcabatur, non timebant tanti esse momenti; sed sperabant transiturum, ut innumera mala, quæ timemus, præterire experimur & lætamur. Ecce causas, ob quas oculi eorum erant grauari.

**D**omine Deus, ego in grauedine oculorum Apostolicorum video, tantquam in speculo, me quoque esse grauatam sæpe non solum quoad oculos, sed etiam quoad cor. sæpe rideo, quando deberem flere, sæpe fleo, cum deberem esse sereno oculo, & ima summis commuto. quid hic dicam? Apostolos video nescisse quid responderent pro se, potero ne esse scientior illis? Sane potero esse post illos, doctus iam per illos, nempe, hoc dico: Illumina Domine oculos meos, ne vnquam obdormiam in morte peccati, negligentia, incuria, securitatis indifferetia, qui die ac nocte non cessas vigilare super Israel, ne forte cum fatuis virginibus fortunæ bonæ tempus dormitando sinam præterlabi. Deus in adiutorium meum intende.

§. 97. *Et ignorabant quid responderent ei. v. 40.*

Experge facti aliquantulum & intuentes Christum Dominum, ignorabant quid responderent, tacendo, vel certe, quod semitopitis contingit, aliena